

**สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แม้ว่าลูกจะอยู่ห่างไกล เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรกับท่าน ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของท่าน และบาปของลูกก็ได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน

**คำถาม:** พ่อผู้มาจากดินแดนที่ห่างไกลที่สุดมาให้ความรู้อะไรแก่ลูก เพื่อให้ลูกมองเห็นการณ์ไกล?

**คำตอบ:** มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลที่สามารถให้ความรู้แก่ลูกๆ ที่ดวงวิญญาณได้เข้าไปสู่วาระต่างๆ ที่หลากหลายในวงจรอย่างไร ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของวาระบราห์มิน ก่อนหน้านั้นก่อนที่ลูกจะมีความรู้ที่ลูกเคยเป็นของวาระศูทร ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของวาระพอด้า พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลมาให้ความรู้ที่สมบูรณ์แก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกมีสายตาที่มองเห็นการณ์ไกล

**เพลง:** สายฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ สายฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอยู่กับพ่อใช่ไหม? แม้ว่าลูกจะอยู่ต่างประเทศหรือที่ไหนก็ตามลูกอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน ลูกจดจำท่านใช่ไหม ลูกที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านอยู่กับท่านเสมอ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรของท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วช่วงเวลาของวิการมาทิต (ผู้ที่เอาชนะกิเลส) ก็เริ่มขึ้น เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นกล่าวได้ว่าเป็นเวลาของกษัตริย์วิกรม (ช่วงเวลาเมื่อมีการทำบาป) หนึ่งคือช่วงเวลาของการมีชัยชนะเหนือกิเลส และอีกหนึ่งคือช่วงเวลาของกิเลส เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ภายหลังลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป ในปัจจุบันทุกคนบาปอย่างยิ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง วันนีบบาปถามคำถามง่ายกับลูกว่า: เทพในยุคทองรู้หรือไม่ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? เช่นที่ลูกเคยพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาฮินดู และผู้อื่นก็พูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาคริสต์เตียน ในทำนองเดียวกันเทพนั้นจะพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพหรือไม่? นี่คือสิ่งที่ต้องคิด ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ที่จะมีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนานั้นศาสนานี้ ที่นี้มีศาสนามากมาย ดังนั้นพวกเขาตระหนักรู้โดยชื่อที่แตกต่างที่ให้แก่พวกเขา ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น เหตุนี้เองจึงไม่จำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนานั้นๆ พวกเขาแม้กระทั่งไม่ได้ตระหนักรู้ว่ามีศาสนา เพราะมีเพียงอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครอื่นที่จะถูกเรียกว่าเทพ เป็นเพราะความไม่บริสุทธิ์ลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ มีเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าเทพ ที่นั่นไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน และลูกก็รู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียว ดังนั้นจะสามารถมีเรื่องเกี่ยวกับศาสนาได้อย่างไร? ลูกๆ ได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งผิดเมื่อพวกเขาพูดว่าไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เมื่อการทำลายล้างครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งที่ถูกต้อง ในคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นน้ำท่วมครั้งใหญ่ พ่ออธิบายว่า: นอกจากบาร์ตทุกสิ่งจะถูกน้ำท่วม จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับโลกที่ใหญ่โตเช่นนั้น? แต่ความีหมู่บ้านมากมายแค่ไหนเพียงแคในบาร์ตเท่านั้น เริ่มแรกเป็นป่าแล้วประชากรก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มิน บาบาสเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าชีพบาปผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดนั่นคือใคร ทำไมท่านถึงได้รับการกราบไหว้บูชา และทำไมถึงได้มีการถวายดอกอีก ฯลฯ แก่ท่าน? ท่านไม่มีตัวตนใช่ไหม? พวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะไม่มีรูปหรือนาม ดังนั้นพวกเขาลายดอกไม้ ฯลฯ ให้กับใคร? เป็นท่านผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาก่อน ได้มีการสร้างวัดแก่ท่านเพราะท่านรับใช้บาร์ตและลูกๆ ของทั้งโลก เป็นมนุษย์ที่รับใช้ใช่ไหม? ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพได้ในเวลานี้ ลูกไม่รู้ว่าลูกเคยเป็นเทพและเวลานี้ลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ดังนั้นอธิบายว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก มีเพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ได้มีการจดจำกันว่าไม่มีใครแม้กระทั่งฤษีหรือมุนี ฯลฯ ที่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พวกเขาพูดว่า“เนติ เนติ”(ท่านไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เด็กเล็กๆ จะมีความรู้หรือไม่? เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น สติปัญญาของพวกเขาก็เริ่มเปิด จากนั้นก็เริ่มเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวาดินแดนต่างประเทศอยู่ที่ไหนหรือบางสิ่งอยู่ที่ไหน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ไม่เคยรู้อะไรเกี่ยวกับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาก่อนเลย ผู้หนึ่งก็พูดเช่นกันว่า: แม้ว่าฉันเคยศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ฉันก็ไม่เข้าใจอะไรเลย มนุษย์นั้นคือนักแสดงในละครนี้ การละเล่นทั้งหมดขึ้น

อยู่กับสองสิ่ง: ความพ่ายแพ้ของบาร์ตและชัยชนะของบาร์ต ในตอนเริ่มต้นของยุคทองมีศาสนาที่บริสุทธิ์ในบาร์ต ในเวลานี้ศาสนาไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ อย่างไรก็ตามผู้คนก็ยังเรียกตัวเองว่าศรีศรี อย่างไรก็ตามศรีหมายถึงสูงส่ง เป็นเทพที่บริสุทธิ์ที่กล่าวได้ว่าสูงส่ง มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าพูดคำพูดที่สูงส่ง” เวลานี้ใครคือศรี(ที่สูงส่ง)? เป็นผู้ที่รับฟังพอเป็นการส่วนตัวที่อยู่ต่อหน้าท่านและกลับมาสูงส่งหรือผู้ที่เรียกตนเองว่าศรีศรี(สูงส่งทั้งสองทาง)? พวกเขาแม้กระทั่งเรียกตนเองด้วยชื่อที่พอให้เนื่องจากงานที่ท่านทำ ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด อย่างไรก็ตามพอพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว นี่คือมนตราที่ฝึกฝนจิตใจ โดยการเอาชนะว่าวันลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ร่างกายจากวัตถุธาตุทั้งห้าถูกสร้างขึ้นที่นี่ ร่างกายถูกสร้างขึ้น ร่างกายนั้นออกจากร่าง และจากนั้นอีกร่างหนึ่งก็ถูกสร้างขึ้น แต่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ลูกดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเวลานี้ได้รับการสอนโดยพ่อที่คงอยู่ตลอดไปในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรค ฯลฯ มากมายแค่ไหน หรือไม่ว่าจะมีพายุมากมายเพียงใด เพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ลูกกลับมาตาโมประธาน ในบรรดาลูกเช่นกันลูกเข้าใจความรู้ี้ตามลำดับกันไป สติปัญญาของลูกๆเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อนจะต้องสร้างวัดให้กับชีบบาบาอย่างแน่นอน เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เมื่อได้มีการเห็นว่ารากที่ยิ่งใหญ่ทำเช่นนั้น รากอื่นๆ และปวงประชาทั้งหมดก็ทำเช่นเดียวกัน ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด มีคำกล่าวว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” อย่างไรก็ตามใช้เวลาหลายปีในการอธิบาย ความรู้ี้ที่ง่ายตาย ความรู้ี้ไม่ต้องการเวลามากเท่ากับการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ผู้คนร้องเรียกหา บาบามาได้โปรดมา และทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้เรียกหา บาบามาให้รักกลายเป็นนายของโลก ทุกคนร้องเรียกหา ทำให้พวกเขารับรู้จากไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ โลกนี้เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกโลกนี้ว่าไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความเกลียดชังสำหรับตนเอง เมื่อลูกไม่รับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้อื่น พวกเขาถามว่า: พวกเรานั้นไม่สามารถแต่ต้องได้หรือ? อ้อ! แต่ตัวลูกเองก็พูดว่า “ทุกคนไม่บริสุทธิ์” ตัวลูกเองก็พูดว่าลูกไม่บริสุทธิ์และเทพบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ว่าอะไร? ได้มีการจดจำกันว่า ทำไมฉันควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษ? ยาพิษนั้นไม่ดีใช่ไหม? พอพูดว่า ยาพิษนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์กับลูกตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้คิดว่ามันเป็นยาพิษ ลูกเป็นเหมือนคนติดยาที่ไม่สามารถหยุดการเสพติดของเขาได้ เหมือนกับคนที่ติดสุราไม่สามารถหยุดดื่มสุราได้ เมื่อถึงเวลาที่ทหารต้องเข้าสู่สนามรบ พวกเขาจะได้รับสุราเพื่อให้พวกเขาเมา จากนั้นพวกเขาก็ถูกส่งไปรบ เมื่อพวกเขาเมาแล้ว ก็แค่นั้นแหละ! พวกเขาไม่รู้สึกว่านี่คือสิ่งที่พวกเขาต้องทำ พวกเขาไม่กลัวตาย นักบินจะบินไปทุกหนแห่งพร้อมกับระเบิดและชนด้วยระเบิดนั้น มีการจดจำกันว่ามิสสงครามชิปนาวู เวลานั้นลูกสามารถเห็นสิ่งที่ลูกต้องในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นลูกเคยอ่านว่าพวกเขาได้ทำให้ชิปนาวูออกมาจากท้องของพวกเขาแล้วก็ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพันดาวาสคือใครและฆราวาสคือใคร เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ พันดาวาสทำความเพียรพยายามที่จะทำให้นึกที่เป็นร่างของพวกเขาจะลายหายไปในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะสลัดร่องเท้าเก่าของลูก ลูกพูดว่าลูกกำลังจะสลัดร่องเท้าเก่าของลูกและใช้ร่องเท้าใหม่ใช่ไหม? พออธิบายแก่ลูกๆ ของท่านเท่านั้น พอพูดว่า: พ่อมาทวงจรร ชื่อของพ่อคือชีวา วันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง มีวัดมากมายและอื่นๆที่ถูกสร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แม้แต่เทวต่างๆก็ได้รับชื่อเช่นนั้น ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่ลูกเคยกราบไหว้บูชากำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ เวลานั้นเราจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ผู้ที่เราเคยกราบไหว้บูชา ลูกมีความรู้ี้ในสติปัญญาของลูก เฝ้าแต่ได้รตรองและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ลูกๆ มากมายไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ บาบาคพูดว่า หากลูกไม่สามารถซึมซับได้มากนักก็ไม่ใช่ไร ลูกฝึกฝนการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถพูดความรู้ี้ควรนั่งที่นี่และไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ไม่มีบ่วงพันธะหรือความซับซ้อนใดๆที่นี่ เมื่อลูกอยู่ที่บ้านท่ามกลางบรรยากาศของลูกๆของลูกๆ ความซาบซึ้งของลูกก็หายไป ลูกมีภาพที่นี้ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายภาพเหล่านี้กับใครก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นเรียนรู้ทุกสิ่งหมดจาลา ด้วยหัวใจ ชาวซิกข์เรียนรู้คัมภีร์กรันด้วยหัวใจ ลูกต้องท่องอะไร? พ่อ (จذرระลึกถึงท่าน) ลูกแม้กระทั่งพูดว่า บาบาส่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่อย่างแท้จริง นี่คือเวลาเดียวเท่านั้นที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวนี้ ลูกได้รับการสอนมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน ไม่มีใครมีพลังที่จะอธิบายแก่ลูกในลักษณะนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นเช่นนั้นได้ เพียงพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ี้เท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ทุกวันนี้ผู้คนมากมายอ้างว่าตนเองอวตารเป็นคนนั้นคนนี้ได้ปรากฏตัวขึ้น เหตุนี้เองจึงมีอุปสรรคมากมายในการก่อตั้งสัจจะ อย่างไรก็ตามได้มีการจดจำว่า: “เรือของสัจจะอาจโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม” เวลานั้นลูกๆ ได้มาหาพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขมากมายในหัวใจของลูก ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกมีอะไรอยู่ในหัวใจของลูก? เวลานั้นลูกมีความคิดอะไรเมื่อลูกจากครอบครัวของลูกเพื่อที่จะมา

ที่นี่? เรากำลังจะไปหาบัพดาตา พ่ออธิบายด้วยว่า: พ่อถูกเรียกว่าชีพบบาเท่านั้น ผู้ที่พ่อเข้ามาคือบราห์มา มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์  
ใช้ไหม? ประการแรกมีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของบราห์มิน และต่อมาก็เป็นต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของเทพ พ่อผู้อาศัยของดินแดนที่ห่าง  
ไกลกำลังทำให้ลูกๆ มีสายตาที่เห็นการณ์ไกลในเวลานี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเข้าไปสู่วรรณะที่แตกต่างกันของทั้งวงจ  
อย่างไร เพียงพ่อที่เห็นการณ์ไกลเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้นี้แก่ลูก ลองคิดว่าเวลานี้ลูกเป็นของวรรณะบราห์มินอย่าง  
ไร และก่อนหน้านั้นเมื่อลูกไม่มีความรู้ ลูกเป็นของวรรณะศุทราวาสอย่างไร ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ลูกเคยเป็นศุทราวาสที่ยิ่งใหญ่  
พ่อคำที่ยิ่งใหญ่ และนักรบที่ยิ่งใหญ่ ก่อนหน้านั้นลูกเป็นบราห์มินที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้  
สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ที่ทำให้เห็นการณ์ไกล พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาเพื่อให้ความรู้ทั้งหมดของดินแดนที่ห่าง  
ไกลแก่ลูก ลูกรู้ว่าบาบาของเรามาจากดินแดนไกลโพ้นและเข้ามาในผู้นี้ นี่คือนิรันดร์ในต่างแดนและอาณาจักรต่างแดน  
ชีพบบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านต้องให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เรา กฎณะไม่  
สามารถทำเช่นนั้นได้ เพียงชีพบบาเท่านั้นที่สามารถให้อาณาจักรนั้นได้ กฎณะไม่สามารถเรียกว่าบาบาได้ พ่อให้  
อาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อของลูกเท่านั้น มรดกที่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะจบสิ้นลงในเวลา  
นี้ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกจะไม่ตระหนักรู้เลยว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในยุคบรรจบ  
กัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก 21 ชาติเกิดสำหรับครึ่งวงจร มรดกของลูกจะดำเนินต่อเนื่องไปถึง  
21 ชั่วโมง ซึ่งหมายความว่าสำหรับช่วงชีวิตที่เต็มของลูก (ในแต่ละชาติเกิด) เมื่อร่างกายของลูกแก่ลง ลูกก็จะละร่างนั้น  
ในเวลาที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับปู่ที่ละหนังเก่าของมันและใช้หนังใหม่ เครื่องแต่งกายของเราเวลานี้กลับมาเก่าแล้ว ในขณะที่  
ที่เราเล่นบทบาทของเรา เราเป็นบราห์มินที่แท้จริง ลูกคือผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นแมลงที่ส่งเสียง ลูกทำให้แมลงกลายเป็น  
เป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง ลูกได้รับการบอกให้นำแมลงมาที่นี้และส่งเสียงของความรู้นี้ให้แก่พวกเขา แมลงที่ส่งเสียง  
ก็ส่งเสียงของความรู้และแล้วแมลงบางตัวก็พัฒนาปีกขึ้นในขณะที่ตัวอื่นตายไป ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้อ้างถึงเวลานี้ ลูกๆ  
ผู้เป็นที่รักก็เรียกได้ว่าเป็นแสงแห่งดวงตา พ่อพูดว่า: แสงแห่งดวงตาของพ่อ! พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกเป็น  
ของพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อเช่นนั้นมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดไปมากเท่านั้น บาปของลูกไม่สามารถถูกตัดออกไปได้  
โดยการจดจำคนอื่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่  
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. ทำความเพียรพยายามตราบนานเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะละลายสำนึกที่เป็นร่างของลูก ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่น  
แม้เพียงเล็กน้อยกับร่องเท้าเก่าของลูก

2. กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและส่งเสียงของความรู้ให้แก่แมลงและทำให้พวกเขากลายเป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง

**พร:** ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยที่แท้จริงของความพอใจที่ยกระดับผู้อื่นและสร้างความหวังในผู้ที่สิ้นหวัง  
จงกลายเป็นดริกาดาลิและแยกแยะความอ่อนแอในทุก ๆ ดวงวิญญาณ แทนที่จะดูดซับความอ่อนแอนั้น  
เข้ามาในตัวเองหรือพูดถึงสิ่งนั้น จงให้ทำหน้าที่ของความอ่อนแอนั้นจบสิ้นในรูปที่เมตตากรุณาของลูก  
เปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ ลูกเองจะต้องอยู่อย่างพอใจในฐานะเพชรพลอยแห่งความพอใจและทำให้ผู้อื่น  
พอใจ ลูกควรจุดตะเกียงแห่งความหวังให้กับใครบางคนหรือสถานการณ์ที่ทุกคนรู้สึกสิ้นหวังนั้นคือลูก  
ต้องทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้หมดกำลังใจเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง เมื่อลูกเฝ้าแต่ดำเนินงานที่สูงส่งเช่น  
นี้ต่อไปลูกจะได้รับพรจากการเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่นและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ

**คติพจน์:** เมื่อลูกจดจำสัญญาของลูกในช่วงเวลาของการสอบของลูก การเปิดเผยก็จะเกิดขึ้น

\*\*\* โอม ซานติ \*\*\*